

ubegrænset, jfr. teksten „for indtil 6 måneder ad gangen“?

Svar:

Efter § 6, stk. 3, skal Monopoltilsynet, når et indgreb efter § 6, stk. 1, har haft virkning i den fastsatte tid, dog højst 6 måneder, forhandle med de interesserede parter om indgrebets forlængelse eller ændring. Der er intet i bestemmelsen, der forhindrer, at et indgreb forlænges flere gange, men bestemmelsen om, at indgrebet skal tages op til forhandling med 6 måneders mellemrum, sikrer, at erhvervslivet får den nødvendige indflydelse på indgrebets udformning eller afvikling. Ved enhver forlængelse af et indgreb foreligger der en beslutning fra monopolrådet, som af de interesserede parter vil kunne indbringes for monopol-ankenævnet.

Spørgsmål 6:

Hvorledes agtes forrentningen af egenkapitalen indregnet ifølge § 7?

Svar:

Bestemmelsen i lovforslagets § 7 fastsætter i princippet de samme kriterier for, hvad der kan forstås ved rimelige priser m.v., som monopolloven.

Spørgsmålet om nettoindtjeningen i dansk erhvervsliv har i relation til Monopoltilsynets stillingtagen til prisgodkendelser været gjort til genstand for indgående drøftelser i monopolrådet i 1971—72.

Det fremgik heraf, at Monopoltilsynet ved sin stillingtagen til virksomhedernes prisfastsættelse ikke sigter mod en bestemt for alle virksomheder fælles forrentningsprocent, men at der i hvert enkelt tilfælde tages stilling til nettoindtjeningens størrelse.

Forholdet er i almindelighed det, at en virksomheds prisansøgning bedømmes dels på grundlag af udviklingen i omkostningsniveauet dels på grundlag af udviklingen i regnskabsresultaterne. I denne forbindelse tages der hensyn dels til forrentningen af den samlede investerede kapital, dels til overskuddet i forhold til egenkapital eller overskuddet sammenholdt med omsætningen. Det er endvidere den samlede vurdering af virksomhedens indtjeningsforhold over en årrække, der er afgørende, hvorved hensynet til den med driften forbundne ri-

siko og virksomhedens eller branchens almindelige konkurrence- og markedsforhold tillægges betydning, herunder også eventuelle ændringer i importvilkår og i konkurrencen fra udlandet.

Forholdet er i øvrigt det, at en vis forrentningsats for den samlede arbejdende kapital i en virksomhed kan indebære meget varierende afkast af den i virksomheden investerede egenkapital afhængig af finansieringsforhold m.v.

Spørgsmål 7:

Hvilken rolle spiller det almindelige renteniveau for monopoltilsynets bedømmelse af virksomheders prisfastsættelse?

Svar:

Der bør ikke ved monopoltilsynets prisfastsættelser sigtes mod en forrentningsprocent, som er fælles for alle virksomheder. Ved bedømmelsen af, hvad der kan betragtes som en rimelig nettoavance, må der tages hensyn til en lang række faktorer, herunder ikke blot størrelsen af den investerede kapital, men også f.eks. overskuddet i forhold til egenkapitalen eller overskuddet sammenholdt med omsætningen. Det almindelige renteniveau i samfundet kan heller ikke lades ude af betragtning, idet der må tages hensyn til behovet for at fremskaffe risikovillig kapital til investering i erhvervslivet. Jeg vil ikke finde det rimeligt at fastlåse virksomhedernes forrentningsprocent, og det er en misforståelse, at monopoltilsynet i sin hidtidige praksis har lagt sig fast på en forrentning på 11—13 pct. Jeg går ud fra, at monopoltilsynet i fortsættelse af sin hidtidige praksis vil udvise smidighed ved bedømmelsen af disse forhold og tage skyldige hensyn til udviklingen.

Spørgsmål 8:

Ifølge bemærkningerne til § 7 er det afgørende for lønomkostningers indregning, om disse kan betragtes som „nødvendige“ omkostninger.

En definition heraf udbedes, ligesom det bedes oplyst, om der herved tænkes på lønniveauet til de enkelte arbejdstagergrupper eller lønnen til den enkelte.

Svar:

I relation til prisberegningen må man bl.a. være opmærksom på, at en del lønstig-